

DEI:n kiistaton kilpailuetu sähköntuotannossa ruskohiilen alhaisten kustannusten vuoksi mahdollistivat sen, että se saattoi sijoittaa sähköä Kreikan yhteenliitettyyn verkkoon alhaisilla hinnoilla, suurempia määriä ja pidemmän aikaa, mitkä seikat osoittavat väärinkäytöksen (vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ei edellytetä, että näytetään toteen tämänkaltainen toiminta, ottaen huomioon asian erityiset tosiseikat).

- Lisäksi komissio on todennut riidanalaisessa päätöksessään, että DEI:n kilpailijat tarvitsivat eriytyneitä lähteitä, mukaan luettuna mahdollisuuden saada riittävä määrä ruskohiiltä, jotta voidaan taata niiden pääsy sähkön markkinoille samoin kuin se, että ne voivat pysyä kestävästi ja kilpailla tehokkaasti näillä markkinoilla. Tämän seikan olisi pitänyt olla niin Kreikan tasavallan, joka ei ole myöntänyt DEI:n potentiaalisille kilpailijoille lupia hyödynnettävissä olevien ruskohiiliesiintymien hyödyntämiseksi, kuin DEI:nkin tiedossa viimeksi mainitun toteuttaessa lähes monopolistisia oikeuksiaan ja käyttäessä määräävää asemaansa sähkön tukkutoimitusten toissijaisilla markkinoilla, mikä on estänyt uusien potentiaalisten kilpailijoiden pääsyn kyseisille toissijaisille markkinoille kokonaan tai osittain.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 30.11.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-421/09, DEI v. Euroopan komissio, 20.9.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-554/12 P)

(2013/C 32/15)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Christoforou ja A. Antoniadis, avustajanaan asianajaja A. Oikonomou)

Muut osapuolet: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) ja Hellenien tasavalta

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-421/09 20.9.2012 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- asiassa on annettava lopullinen tuomio, mikäli se on mahdollista
- DEI on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan sekä korvaamaan komissiolle molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin kumonnut asiassa T-421/09 antamallaan tuomiolla 4.8.2009 tehdyn päätöksen (jäljempänä 4.8.2009 tehty päätös tai riidanalainen päätös), jossa komissio katsoi, että Kreikan tasavallan ehdottamat korvaustoimenpiteet olivat välttämättömiä ja oikeasuhteisia sääntöjenvastaisuuden seurausten poistamiseksi ja jotta voidaan varmistaa sen yhteensopivuus aikaisemman 5.3.2008 tehdyn päätöksen kanssa. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että riidanalainen päätös oli kumottava, ja se nojautui ainoastaan siihen seikkaan, että 5.3.2008 tehty aikaisempi komission päätös, johon riidanalainen päätös yksinomaan perustui, oli myös kumottu tuolla välin unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-169/08 samoin 20.9.2012 antamalla tuomiolla.
- 2) Komissio katsoo, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-169/08 antamaan tuomioon liittyy useita oikeudellisia virheitä, sen perustelut puuttuvat ja ovat riittämättömiä, siinä tulkitaan virheellisesti näyttöä ja 5.3.2008 tehdyn päätöksen oikeusperustaa, ja se on jo valittanut tästä unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta. Tästä seuraa, että mikäli asiassa T-169/08 annetusta tuomiosta tehty valitus hyväksyttäisiin, ainoa perusta, johon asiassa T-421/09 annettu valituksen kohteena oleva tuomio perustuu, häviäisi automaattisesti.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Tivoli (Italia) on esittänyt 3.12.2012 — Claudio Loreti ym. v. Comune di Zagarolo

(Asia C-555/12)

(2013/C 32/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Tivoli

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Claudio Loreti ym.

Vastaaja: Comune di Zagarolo

Ennakkoratkaisukysymykset

Asiassa on tarpeen esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymys, jotta se ratkaisisi,

- 1) Onko Italian tasavallassa voimassa olevan hallintoprosessikoodeksin 7 §, jossa Italian perustuslain 10 §:n nojalla säädetään, että

”hallintotuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat asiat, jotka koskevat perusteltua intressiä ja, laissa erikseen säädettyissä tapauksissa, subjektiivisia oikeuksia, ja jotka liittyvät siihen, että hallintovaltaa on käytetty tai jätetty käyttämättä sellaisten viranomaisten täytäntöön panemien toimien, toimenpiteiden, sopimusten tai menettelyjen suhteen, jotka vaikka vain välillisestikin liittyvät kyseisen toimivallan käyttämiseen. Toimenpiteisiin, jotka hallitus toteuttaa poliittista toimivaltansa käyttäessään, ei saada hakea muutosta”.

yhteensoveltuva [ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn Euroopan yleissopimuksen] 6 artiklan ja [Euroopan unionin perusoikeuskirjan] 47 artiklan ja 52 artiklan 3 kohdan kanssa, sellaisina kuin ne ovat [EU] 6 artiklaan tehtyjen muutosten jälkeen,

- a) siltä osin kuin sillä annetaan eri tuomioistuimille toimivalta antaa päätöksiä käsitteellisesti toisistaan eroavista subjektiivisista oikeudellisista asemista (perusteltu intressi ja subjektiivinen oikeus), joiden varma yksilöinti on käytännössä kuitenkin vaikeaa tai mahdotonta ja joiden konkreettista sisältöä ei ole laissa täsmennetty;
- b) siltä osin kuin siinä säädetään, että tuomioistuimet ovat toimivaltaisia ratkaisemaan tällaiset asiat sellaisten perusteiden nojalla (yksilöimään erilaisia subjektiivisia oikeudellisia tilanteita), jotka eivät enää vastaa todellisuutta sen jälkeen, kun mahdollisuus saada perusteltuun intressiin perustuvaa korvausta (josta säädettiin vuodesta 2000 alkavien vaikutuksien kansallisen lainsäädännön sopeuttamiseksi yhteisön periaatteisiin), ja joka sisältää merkittäviä eroja myös tuomiovallan käyttämiseen sovellettavien yksityiskohtaisten prosessuaalisten säännösten välillä;

ja yleisesti,

- 2) Onko Italian perustuslain 103 §, jossa säädetään ja suojataan eri tavoin subjektiivisia oikeudellisia tilanteita (nk. perusteltuja intressejä), joille ei löydy vastinetta yhteisön oikeudesta, antamalla tuomiovalta erilaisille tuomioistuimille, joiden toimivaltaa ajoittain muutetaan, yhteensoveltuva?

Valitus, jonka sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on tehnyt 4.12.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-278/10, Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 21.9.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-558/12 P)

(2013/C 32/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (edustaja: A. Pohlmann)

Muut osapuolet: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, Lidl Stiftung & Co. KG

Vaatimukset

— Valituksenalainen tuomio on kumottava

— kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa on velvoitettava korvaamaan sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa että valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä on valitus unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-278/10 21.9.2012 antamasta tuomiosta, jolla se kumosi SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 24.3.2010 tekemän päätöksen (asia R 770/2009-1).

Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta:

Ensimmäiseksi se vetoaa yhteisön tavaramerkkiasetuksen ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen, koska unionin yleinen tuomioistuin kumosi valituslautakunnan päätöksen sillä perusteella, ettei se tutkinut käytössä syntyneitä erottamiskykyä, vaikka kyseiset merkit ovat unionin yleisen tuomioistuimen oman toteamuksen mukaan jo kokonaisuutena erilaisia, joten sekaannusvaaraa ei voi olla jo tällä perusteella.

Toiseksi valittaja väittää, että yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 76 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 64 artiklan 1 kohdan kanssa, on rikottu, koska nämä säännökset edellyttävät, että Wesergold Getränkeindustrien olisi pitänyt vedota väitteen perustana olevien tavaramerkkien käytössä syntyneeseen erottamiskykyyn, mitä se ei kuitenkaan ole tehnyt. Wesergold Getränkeindustrie hylkäsi tämän väitteen käytössä syntyneestä erottamiskyvystä jo väittemenettelyssä tai kuitenkin viimeistään valitusmenettelyssä. Unionin yleisen tuomioistuimen vastakkainen toteamus siitä, että Wesergold Getränkeindustrie olisi vedonnut käytössä syntyneeseen erottamiskykyyn vielä valitusmenettelyssä, on ilmeistä tosiseikkojen vääristelyä, jonka vuoksi todisteita ei tarvitse ottaa uudelleen vastaan.

Kolmanneksi tuomiossa rikotaan vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan virhe ei saisi johtaa päätöksen kumoamiseen, kun tämä virhe ei selvästi vaikuta päätökseen. Kysymys käytössä syntyneestä erottamiskyvystä on merkityksetön paitsi unionin yleisen tuomioistuimen nimenomaisesti toteaman merkien erilaisuuden vuoksi, myös siksi, ettei Wesergold Getränkeindustrie jo ensi arviolta esittänyt väittemenettelyssä toimitetuissa asiakirjoissa näyttöä käytössä syntyneestä erottamiskyvystä. Unionin